

POSTANOWIENIE

Dnia 6 marca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **M. W.**
skazanego z art. 286 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu na posiedzeniu, bez udziału stron,
wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania wyroku
Sądu Apelacyjnego w Krakowie
z dnia 15 lipca 2021 r.,
sygn. II AKa 15/19, zmieniającego wyrok
Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 16 października 2017 r., sygn. akt III K 167/12,

postanowił
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

W kasacji wywiezionej w sprawie skazanego M. W. obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, w ogóle nie uzasadniając tego wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w trybie art. 532 § 1 k.p.k. stanowi instytucję wyjątkową, zatem jej zastosowanie nie może być następstwem samego złożenia kasacji, lecz podyktowane być musi nadzwyczajnymi względami.

Oczywiste jest, że zarzuty kasacyjne muszą spełniać rygory określone w art. 523 § 1 k.p.k., a zatem wskazywać na naruszenia prawa o charakterze rażącym i mogącym mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Niemniej jednak, ten rażący stopień naruszenia oceniany być musi *in concreto*. Na gruncie art. 532 § 1 k.p.k., a więc w ramach kontroli wstępnej, podniesione naruszenia muszą być na tyle doniosłe i jednoznaczne, że przekonują o dużym prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji.

W niniejszej sprawie taki stan nie wystąpił. Oczywiste jest, że rozpoznanie wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia nie jest rozpoznaniem kasacji, więc ostateczna ocena zasadności zarzutów kasacji obrońcy dokonana zostanie po rozpoznaniu sprawy na rozprawie. Na obecnym jednak etapie brak było wystarczających podstaw do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., tym bardziej że autor kasacji nie zadał sobie trudu ich wykazania.

Z przytoczonych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.